

Programowanie - Java

Jakub Mazurek
kuba@fenix.club

24 listopada 2016

Spis treści

1	Dziedziczenie w Javie	2
1.1	Zadania	3
2	Klasy abstrakcyjne	4
2.1	Zadania	4
3	Interfejsy	5
3.1	Zadania	6

1 Dziedziczenie w Javie

Dziedziczenie (ang. *inheritance*) jest jednym z najważniejszych aspektów programowania obiektowego. Mamy z nim do czynienia wtedy, kiedy nowa klasa **nie jest** budowana od zera, ale tworzy się ją na podstawie już istniejącej.

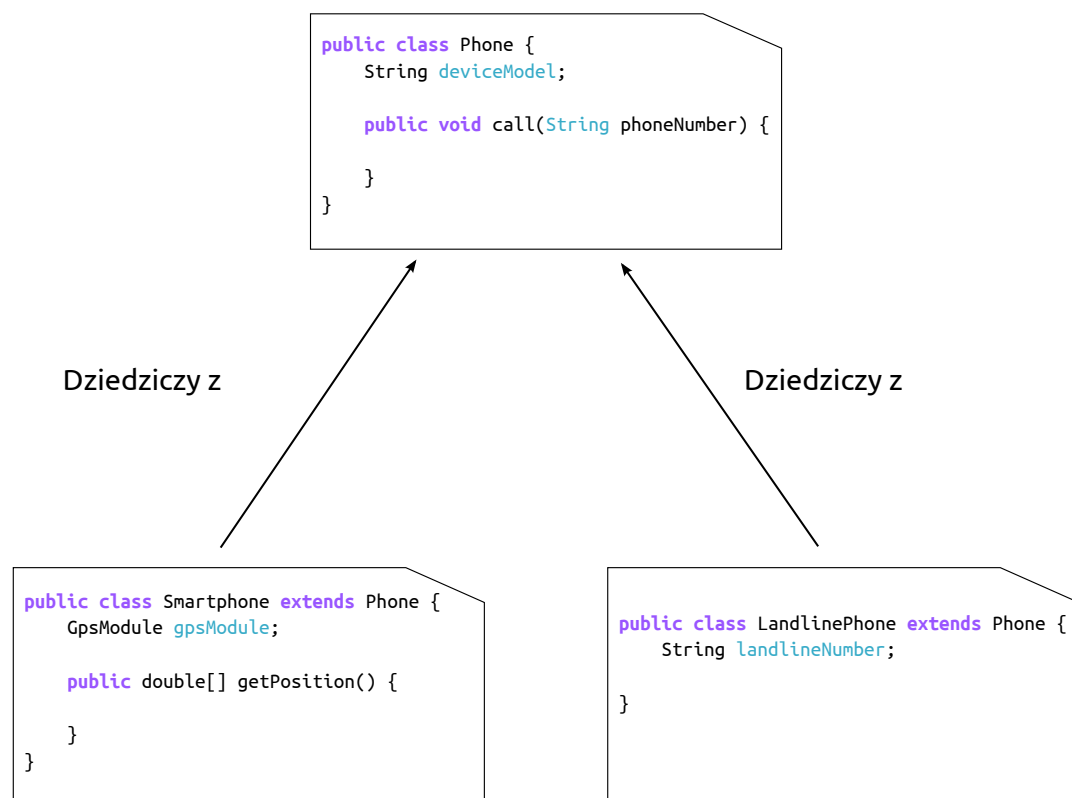
W takiej sytuacji mówimy, że nowa klasa **dziedziczy po** swojej **nadklasie** (ang. *super-class*).

W Javie dziedziczenie implementuje się za pomocą słowa kluczowego **extends** (ang. *to extend* - rozszerzać, przedłużać). Za pomocą tego słowa kluczowego wskazujemy na klasę, z której chcemy dziedziczyć. Przykładowo:

public class MobilePhone extends Phone

W powyższym przykładzie widzimy definicję klasy o nazwie **MobilePhone**, która dziedziczy po klasie **Phone**.

W przeciwieństwie do np. **C++**, Java nie pozwala nam na dziedziczenie z wielu klas (ang. *multi-inheritance*). Klasa w Javie może mieć **tylko jedną** nadklasę (rodzica).

Rysunek 1: Przykładowa hierarchia dziedziczenia

Dlaczego dziedziczenie jest przydatne?

- Możliwość stosowania **polimorfizmu**.
- Mniejsza ilość duplikowanego lub bardzo podobnego kodu w wielu miejscach.
- Modelowanie rzeczywistości w intuicyjny sposób.
- Lepsza czytelność i organizacja kodu źródłowego.

1.1 Zadania

1. Korzystając z projektu z ostatnich zajęć, stwórz w nim (w paczce **logic**) klasę o nazwie **Phone**.
2. Wybierz te pola, metody i konstruktory klasy **MobilePhone**, które według Ciebie powinny być wspólnymi cechami dowolnego telefonu. Przenieś te elementy do klasy **Phone**.
3. Zmień klasę **MobilePhone** w taki sposób, aby dziedziczyła po klasie **Phone**. Przetestuj swoje rozwiązanie w metodzie **main** Twojego programu.

2 Klasy abstrakcyjne

Poznaliśmy już nieco lepiej mechanizm dziedziczenia w języku Java. Przejdziemy teraz do omówienia specjalnego rodzaju klas w Javie - **klas abstrakcyjnych**.

Klasy abstrakcyjne definiuje się przy pomocy słowa kluczowego **abstract**:

```
public abstract class Phone
```

Klasy abstrakcyjne mają kilka unikalnych cech:

- Tworzenie nowych obiektów klasy abstrakcyjnej jest **niemożliwe**.
- Tylko klasy abstrakcyjne (i interfejsy) mogą zawierać w sobie **metody abstrakcyjne**.
- Klasy dziedziczące po klasie abstrakcyjnej albo implementują wszystkie jej metody abstrakcyjne, albo same są abstrakcyjne.

Metody abstrakcyjne to metody, które są zadeklarowane, ale nie mają (jeszcze) implementacji.

Do czego służą klasy abstrakcyjne i dlaczego są przydatne?

Ich głównym zastosowaniem w praktyce jest określanie funkcjonalności i cech, które będą wspólne dla grupy klas dziedziczących po klasie abstrakcyjnej. Można je rozumieć jako swojego rodzaju szkielet klasy.

2.1 Zadania

1. Korzystając z kodu zadań poprzedniej sekcji, zmień klasę **Phone** tak, aby była klasą abstrakcyjną.
2. Które z metod klasy **Phone** powinny stać się abstrakcyjne, a które dalej mieć implementację? Wybierz i dokonaj odpowiednich zmian w kodzie.
3. Dostosuj klasę **MobilePhone** do zmian z poprzedniego punktu.

3 Interfejsy

Interfejsy w Javie można nazwać okrojonymi klasami abstrakcyjnymi. Mają one jednak wiele ważnych zastosowań i będziemy się z nimi często spotykać.

Głównym zastosowaniem interfejsów jest definiowanie możliwych do wykonania akcji. Analogią do rzeczywistości są ogólnie znane nam **interfejsy użytkownika**, np. interfejs kontrolera konsoli. Składa się on z kilku przycisków - jako użytkownicy kontrolera wchodzimy w interakcję jedynie z tymi przyciskami i nie musimy wiedzieć, jak taki kontroler działa w środku.

Interfejsy mają swoje słowo kluczowe **interface** i są definiowane w poniższy sposób:

```
1 public interface GamePad {  
2  
3     void pressA();  
4     void pressB();  
5  
6     void turnAnalog(double angle);  
7 }
```

Mogą one zawierać wyłącznie stałe pola oraz deklaracje metod (które domyślnie są abstrakcyjne i publiczne).

Klasa może implementować dowolnie wiele interfejsów. W poniższym przykładzie rozbijemy funkcjonalności składanego roweru na bardziej abstrakcyjne interfejsy:

```
1 public interface Rideable {  
2  
3     void ride(double acceleration);  
4     void stop();  
5     void turn(double angle);  
6 }
```

Powyższy interfejs opisuje w abstrakcyjny sposób akcje związane z jazdą prostym pojazdem naziemnym. Nazwa naszego interfejsu zgadza się z często stosowaną konwencją w której nazwy interfejsów mają sufix **-able**.

Drugą z naszych funkcjonalności możemy opisać innym interfejsem, który będzie zawierał jedną metodę:

```
1 public interface Foldable {  
2  
3     void fold();  
4 }
```

Możemy teraz skorzystać z naszych interfejsów w konkretnej klasie:

```
1 public class FoldableBike implements Rideable, Foldable {
2
3     @Override
4     public void fold() {
5
6     }
7
8     @Override
9     public void ride(double acceleration) {
10
11    }
12
13    @Override
14    public void stop() {
15
16    }
17
18    @Override
19    public void turn(double angle) {
20
21    }
22 }
```

3.1 Zadania

1. Wybierz dwie z cech telefonu komórkowego (np. dzwonenie i pobieranie fizycznej lokalizacji). Stwórz dwa oddzielne interfejsy, które będą reprezentowały dwie wybrane przez Ciebie cechy.
2. Zaimplementuj obydwa interfejsy w odpowiedniej klasie z zajęć.